

Javasra igen szép
Kisanna!

Szombaton virradóra ébredtem Velek,
hirtelen akkor tartottál hazafelé.
Szép lehetett a nap, tudom, de most itthon
is szép a világ, a természet, természetesen.
Éppen a lehelik nappja ragyog itt, kedek
magamban tárni, sokat kirándulok és nő
fordul a hétköznapok. Most este van, fél
12, igen olyan szép a fűbenike, a hőr-
kisnők szüntelen karcognak. Ma éjszaka
nagy a gólyák, facsák. Hihetsz nyüfalmat
sajnálok, velem a hűtőben egy ajándékot.
De holnapig versek és szeretnék fogal-
kozni olyan intenzíven, ahogy gondolat-
ban Veled. Itt, fa, víz, nádas üdvözöl,
és csókol:

L

Ljubljana, 1967
1976 IV. 20.

*

»Tavaszi igen szép
Kisanna!

Szombatra virradóra álmodtam Veled, bizonyára akkor tartottál hazafelé. Szép lehetett a nagy utazás, de most itthon is szép a világ, a természeti, természetesen. Éppen a hetedik napja vagyok itt, kezdek magamhoz térni, sokat lazsálok és már furdal a lelkiismeret. Most este van, fél 12, igen szépen szól a fülemüle, a brekuszok szüntelen harsognak. Ma érkeztek meg a gólyák, fecskék. Holnap nyírfalevet csapolok, vettem a boltban egy cigányfúrót. De holnaptól verssel is szeretnék foglalkozni – olyan intenzíven, ahogy gondolatban veled. Fű, fa, virág, madár üdvözöl,

én csókollak:
L.

Szigliget,
1976. IV. 20. «